

”سنگر ڀڳ - باپ بچون کي ملن ڪا ڀڳ“

آڄ سڀي ملن ميلا مناني کي ليئي پهونچ گئي هئي. يهه هئي هين باپ اڻڄڻ بچون کي مڏر ملن ڪا ميلا. جس ميلي کي ليئي انيڪ آتمائين انيڪ پرڪار کي پريتڻ ڪرتي هوئي پي بي آنت، آسميو وا مشڪل ڪهتي انتظار ۾ هين ره گئي هئي. ڪب هو جائينگا، اسي اميندون پر چلتي چلي اڻڄڻ اب پي چل رهي هئي. ائسي پي انيڪ جو آتمائين ڪب هونگا، ڪب آئينگي، ڪب ملينگي ائسي ويوگ کي گيت گاتي رهتي هئي. وو سڀي هئي ڪب ڪهني والي اڻڄڻ اب سڀ هئي اڀي والي. وو ويوگي اڻڄڻ اب سڀي هئي. سيڪنڊ ۾ ملن ڪا انيو ڪرني والي. اڀي پي ڪوئي اب سين پوچي ڪ باپ سين ملنا ڪب اڻڄڻ ڪتني سميه ۾ هو سڪتا هئي، تو ڪيا ڪهينگي؟ نشچيه اڻڄڻ امانگ سين يهي ڪهينگي ڪ باپ سين ملنا بچون کي ليئي ڪي مشڪل هو نهين سڪتا. سڀي اڻڄڻ سدا ڪا ملنا هئي. سنگر ڀڳ هئي هين باپ سين بچون کي ملن ڪا ڀڳ. نرنتر ملن ۾ رهتي هو نان. هئي هين ميلا. ميلا آرڻات ميلاپ. تو بڙي فخر سين ڪهينگي. اب لوگ ملنا ڪهتي هو ليڪن هر تو سدا انهين کي سات آرڻات باپ کي سات کاتي - پيتي، چلتي، ڪيلتي، ڀلتي رهتي هئي. اتنا فخر رهتا هئي؟ وه پوچتي پرماتما باپ سين سنيه ڪئسي هوتا هئي، من ڪئسي لڳنا! اڻڄڻ اب ڪي دل سين يهي آواز نڪلتا ڪ من ڪئسي لڳنا تو چورو ليڪن من هين انڪا هو گيا. آپڪا من هئي ڪيا، جو من ڪئسي لڳاوين. من باپ ڪو دي ديئا تو ڪسڪا هئا! آپڪا يا باپ ڪا! جب من هين باپ ڪا هئي تو ڦر لڳاوين ڪئسي يه پرن اٺ نهين سڪتا. پيار ڪئسي ڪرتي يه پي ڪوئشچن نهين. ڪيونڪ سدا لولين هين رهتي هئي. پيار سوروپ هو گئي هئي. سارا دن ڪيا انيو ڪرتي، پيار کي لهرين ستنه هين اچلتي هئي نان. جننا جننا گيان سوريه کي ڪرڻين وا پرڪاش بڌتا هئي اتنا هين زياده پيار کي لهرين اچلتي هئي. امبرت ويلي گيان سوريه کي گيان مرلي ڪيا ڪام ڪرتي؟ خوب لهرين اچلتي هئي نان. سڀ انيو هو نان! ڪئسي گيان کي لهرين، پريم کي لهرين، سُڪ کي لهرين، شانتي اڻڄڻ ڪرتي کي لهرين اچلتي هئي اڻڄڻ ان هين لهرين ۾ سماء جاتي هو. يهي آلوڪ ورثا پراپت ڪر ليئا هئي نان! يهي برهمڻ جيون هئي. لهرين ۾ سماتي سماتي ساگر سمان بن جائينگي. ائسا ميلا مناتي رهتي هو وا اڀي مناني آئي هو؟ برهمڻ بن ڪر اگر ساگر ۾ سماني ڪا انيو نهين ڪيئا تو برهمڻ جيون کي وشيشتا ڪيا رهي! اس وشيشتا ڪو هين ورثي کي پراپتي ڪها جاتا هئي. ساري وشو کي برهمڻ اسي آلوڪ پراپتي کي انيو ڪي چاتر ڪ هئي.

اڀي پي سرو چاتر ڪ بچي باپ دادا کي سامني هئي. باپ دادا کي آڱي بيحد ڪا هال هئي. اس هال ۾ پي سڀي نهين آ سڪتي. سڀي بچي دؤر بيني ليڪر بڻي هئي. ساڪار ۾ پي دؤر ڪا درشيه سامني ديڪني کي انيو ۾، باپ دادا پي بچون کي سڀي، سريشت سرو پراپتي ڪو ديڪ هرشت هوتي هئي. اب سڀي پي اتني هرشت هوتي هو يا ڪي هرشت اڻڄڻ ڪي

مايا ڪي آڪرشت؟ مايا ڪي دُٻڙا ۾ تو نهيڻ رهڻي هو! دُٻڙا دَلَدَل بڻاءِ ڏيتي هئ. آڀي تو دَلَدَل سين نڪل دل تخت نشين هو گئي هو نان! سوچو ڪهان دَلَدَل اؤر ڪهان دل تخت! ڪيا پسند هئ؟ چلانا يا تخت پر چڙهڪي بڻنا؟ پسند تو تخت هئ ڦر دَلَدَل ڪي اور ڪيون چلي جاتي هو! دَلَدَل ڪي سمپ جاني سين دُور سين هين دَلَدَل آڀي طرف ڪينچ لپتي هئ.

نيان سمجه ڪر ڪي آڀي هو يا ڪلپ ڪلپ ڪي اڌڪاري سمجه آڀي هو؟ نئين آڀي هو نان! پريچيه ڪي ليئي نيان ڪها جاتا هئ ليڪن پهچانني ۾ تو نئين نهيڻ هو نان. نئين بن پهچانني ڪي ليئي تو نهيڻ آڀي هو نان. پهچان ڪا تيسرا نيتر پراپت هو ڪيا هئ وا آڀي پراپت ڪرني آڀي هو؟

سڀي آڀي هوئي بچون ڪو برهمڻ جنر ڪي سؤغات برت ڏي پر ملي وا يهان برت ڏي مناني آڀي هو. برت ڏي ڪي گفٽ باپ دواران تيسرا نيتر ملتا هئ. باپ ڪو پهچانني ڪا نيتر ملتا هئ. جنر لپتي، نيتر ملتي سڀڪي مڪ سين پهلا بول ڪيا نڪلا؟ بابا. پهچانا تب تو بابا ڪها نان. سڀي ڪو برت ڏي ڪي گفٽ ملي هئ وا ڪسڪي ره گئي هئ! سڀڪو ملي هئ نان؟ گفٽ ڪو سدا سنپال ڪر رکا جاتا هئ، باپ دادا ڪو تو سڀي بچي ايڪو دو سين پياري هئ. آڇا.

اُٿسي سرو اڌڪاري آتمائون ڪو، سدا سائر ڪي پن پن لهرون ۾ لهراني والي
اُٿيوئي مورت بچون ڪو، سدا دل تخت نشين بچون ڪو، سدا ملن ميلا مناني والي
سريشت آتمائون ڪو، ساڻ ساڻ ديش وا وديش ڪي دُور بيني ليئي هوئي بچون ڪو، وشو
ڪي انجان بچون ڪو پي باپ دادا ياد پيار ڏي رهي هئ. سرو آتمائون ڪو يڻا سنيهه ٿڻا
سنيهه سمپن ياد پيار اؤر وارئون ڪو نمستي.

دادِي جي سين :- باپ ڪي سنگ ڪا رنگ لڳا هئ. سمان بن گئي! آپ ۾ سدا ڪيا ڊڪائي ديتا هئ. باپ ڊڪائي ديتا هئ. تو سنگ لڳ ڪيا نان. ڪوئي پي آپڪو ڊيڪتا هئ تو باپ ڪي ياد آڻي ڪيونڪ سڻائي هوئي هو. سڻائي هوئي سمان هو گئي. اس ليئي وشيش سنيهه اؤر سهيوگ ڪي چترچايا هئ. اسپيشل پارٽ هئ اؤر اسپيشل چترچايا خاص وطن ۾ بنائي هوئي هئ تب هين سدا هلڪي هو. ڪي بوجهه لڳتا هئ؟ چترچايا ڪي اندر هو نان. بهت آڇا چل رها هئ. باپ دادا ڊيڪ ڊيڪ هرشت هوتي هئ.

پارٿيون سين - اويڪت باپ دادا ڪي ويڪتيگت ملاقات

1- ساري وشو ۾ وشيش آتمائين هئ، يهه سمرت سدا رهڻي هئ؟ وشيش آتمائين سيڪنڊ پي ايڪ سنڪلپ، ايڪ بول پي ساڌارڻ نهيڻ ڪر سگهي. تو يهي سمرت سدا سمرت بناني والي هئ. سمرت آتمائين هئ، وشيش آتمائين هئ يهه نشا اؤر خوشي سدا رهي. سمرت معنيٰ وئرت ڪو سماپت ڪرني والي. جئسي سوريه اُنڌڪار اؤر گندگي ڪو سماپت ڪر ديتا هئ. اُٿسي سمرت آتمائين وئرت ڪو سماپت ڪر ديتي هئ. وئرت ڪا خاڻا ختم، سريشت سنڪلپ، سريشت ڪرم، سريشت بول، سمپرڪ اؤر سنڀڌ ڪا خاڻا سدا ٻڌتا رهي. اُٿسا اُٿيو هئ! هر هئ هين سمرت آتمائين يهه سمرت آڻي هين وئرت ختم هو جاتا.

وسمرتي هونئي تو وٽرٿ شروع هو جائينگا. سمرتي استتي ڪو سته بناتي هئ. تو سمرتي سوروپ هو جائو. سوروپ ڪي پي پوٽا نهين. آپڪا سوروپ هئ سمرتي سوروپ سو سمرٿ سوروپ. بس يهي آپياس اوڙ يهي لڳن. اسي لڳن ۾ سدا مڱن، يهي جيون هئ.

ڪي پي ڪسي پرستتي ۾ وايومنڊل ۾ اُمنگ اُتساه ڪم هوني والا نهين. سدا آڱي ٻڏني والي. ڪيونڪ سنڱم يگ هئ هين اُمنگ اُتساه پراپت ڪراني والا. يدي سنڱم پر اُمنگ اُتساه نهين هوتا تو ساري ڪلپ ۾ نهين هو سڪتا. آب نهين تو ڪب نهين. برهمڻ جيون هين اُمنگ اُتساه ڪي جيون هئ. جو ملا هئ وهه سڀڪو بانتي يهه اُمنگ رهي. اوڙ اُتساه سدا خوشي ڪي نشاني هئ. اُتساه والا خوش سدا رهينگا. اُتساه رهتا، بس، پانا ٿا وو پا ليئا.

سدا اچل اڏول استتي ۾ رهندي والي انگند ڪي سمان سرشت آتمائين هئ، اسي نشي اوڙ خوشي ۾ رهو. ڪيونڪ سدا ايڪ ڪي رس ۾ رهندي والي، ايڪ رس استتي ۾ رهندي والي سدا اچل رهندي هئ. جهان ايڪ هونگا وهان ڪوئي ڪٽڪت نهين. دو هوتا تو ڊڏا هوتي. ايڪ ۾ سدا نياري اوڙ پياري. ايڪ ڪي بجاءِ دوسري ڪهان پي ٻڌي نه جائي. جب ايڪ ۾ سڀ ڪچ پراپت هو سڪتا هئ تو دوسري طرف جائين هين ڪيون! ڪتنا سهج مارگ مل ڳيا. ايڪ هين ٺڪاڻا، ايڪ سين هين سرو پراپتي. اوڙ چاهيئي هين ڪيا! سڀ مل ڳيا بس جو چاهنا ٿي، باپ ڪو پاني ڪي وهه پراپت هو ڳيا تو اسي خوشي ۾ ناچتي رهو، خوشي ڪي گيت گاتي رهو. ڊڏا ۾ ڪوئي پراپتي نهين اس ليئي ايڪ ۾ هين سارا سنسار انيو ڪرو.

آپني ڪو سدا هيرو پارٿ ڌاري سمجهتي هونئي هر ڪرم ڪرو. جو هيرو پارٿ ڌاري هوتي هئ انڪو ڪتني خوشي هوتي هئ، وهه تو هوندا حد ڪا پارٿ. آپ سڀڪا بيهڪ ڪا پارٿ هئ. ڪسڪي ساٿ پارٿ بجاني والي هئ! ڪسڪي سهيوڳي هئ، ڪس شيوا ڪي نمت هئ، يهه سمرتي سدا رهي تو سدا هرشت، سدا سمپن، سدا ڊبل لائيت رهينگي. هر قدم ۾ اُنتي هوتي رهينگي. ڪيا ٿي اوڙ ڪيا بن گئي! ”واهه مٿن اوڙ ميرا پاڳيه!“ سدا يهي گيت خوب گائو اوڙ اوڙون ڪو پي گانا سڪائو. پانچ هزار ورش ڪي لنبي لڪير ڪينچ گئي تو خوشي ۾ ناچو. اچا.

2- سدا ايڪ باپ ڪي ياد ۾ رهندي والي، ايڪ رس استتي ۾ استت رهندي والي سرشت آتمائين هونان! سديو ايڪ رس آتما هو يا اوڙ ڪوئي پي رس آپني طرف ڪينچ ليئا هئ؟ ڪوئي انيه رس آپني طرف ڪينچتا تو نهين هئ نان؟ آپ سڀڪو تو هئ هين ايڪ. ايڪ ۾ سڀ سمايا هوندا هئ. جب هئ هين ايڪ، اوڙ ڪوئي هئ نهين. تو جائينگي ڪهان. ڪوئي ڪاڪا، ماما، چاچا تو نهين هئ نان. آپ سڀ نين ڪيا واعد ا ڪيئا؟ يهي واعد ا ڪيئا هئ نان ڪ سڀ ڪچ آپ هين هو. ڪماريون نين پڪا واعد ا ڪيئا هئ؟ پڪا واعد ا ڪيئا اوڙ ورمالها گلي ۾ پري. واعد ا ڪيئا اوڙ ور ملا اوڙ گهر پي ملا. تو ور اوڙ گهر مل ڳيا. ڪماريون ڪي ليئي ماباپ ڪو ڪيا سوچنا پرتا هئ. ور اوڙ گهر اچا ملي. تمهين تو اُتسي ور مل ڳيا جسڪي مهما جڳ ڪرتا هئ. گهر پي اُتسا ملا هئ جهان آپراپت ڪوئي وستو نهين. تو پڪي ورمالها پهندي هئ؟ اُتسي ڪماريون ڪو ڪها جاتا هئ ”سمجهدار“. ”ڪماريان“ تو هئ

هين سمجھدار. باپ دادا ڪو ڪمريون ڪو دڪان ڪو خوشي هوندي هئي ڪيونڪ بچ گئي. ڪوئي گرندي سين بچ جائي تو خوشي هوندي نان. مائائين جو گري هوندي ٿي اُنڪو تو ڪهيندي ڪ گري هوندي ڪو بچا ليئا ليڪن ڪمريون ڪي ليئي ڪهيندي گرندي سين بچ گئي. تو آپ ڪتني لڪي هو! مائائون ڪا اپنا لڪ هئي. ڪمريون ڪا اپنا لڪ هئي. مائائين پي لڪي هئي ڪيونڪ ڦر پي گئوپال ڪي گئوئين هئي.

3- سدا مياجيت هو؟ جو مياجيت هوندي اُنڪو وشو ڪلياڻڪاري ڪا نشا ضرور هونگا. اُتسا نشا رهتا هئي؟ بيحد ڪي شيوا اُرتات وشو ڪي شيوا. هر بيحد ڪي مالڪ ڪي بالڪ هئي. يهه سمرتي سدا رهي. ڪيا بن گئي، ڪيا مل گيا يهه سمرتي رهندي هئي! بس اسي خوشي ۾ سدا آگي ٻڌتي رهو. ٻڌني والي ڪو دڪان دادا هرشت هوندي هئي.

سدا باپ ڪي ياد ڪي مستي ۾ مست رهو. ايشوريه مستي ڪيا بنا ديتي هئي؟ ايڪدم فرش سين عرش نواسي. تو سدا عرش ۾ رهندي هو يا فرش ۾؟ ڪيونڪ اونچي تي اونچي باپ ڪي بچي بني تو نيچي ڪئسي رهندي! فرش تو نيچي هوتا هئي. عرش هئي اونچا تو نيچي ڪئسي آئيندي. ڪي پي ٻڌي روپي پانو فرش ۾ نهين. اوپر. اسڪو ڪها جاتا هئي، اونچي تي اونچي باپ ڪي اونچي بچي. يهي نشا رهي. سدا اچل آڏول سرو خزانون سين سمپن رهو. ٿورا پي ميا ۾ ڊگمگ هوندي تو سرو خزانون ڪا اُنيو نهين هونگا. باپ دواران ڪتني خزاني ملي هوندي هئي، اُن خزانون ڪو سدا قائم رڪني ڪا ساڌن هئي، اچل آڏول رهو. اچل رهندي سين سدا هين خوشي ڪي اُنيوتي هوندي رهندي. وناشي ڏن ڪي پي خوشي رهندي هئي نان. وناشي نيتاپن ڪي ڪرسي ملتي هئي، نام شان ملتا هئي تو پي ڪتني خوشي هوندي هئي. يهه تو اوناشي خوشي هئي. يهه خوشي اُسي رهندي جو اچل آڏول هوندي.

سڀي برهمڻون ڪو سوراجيه پراپت هو گيا هئي! پهلي غلام ٿي، گاتي ٿي مئن غلام، مئن غلام... آب سوراجيه ڌاري بن گئي. غلام سين راجا بن گئي. ڪتنا فرق ۾ گيا. رات دن ڪا انتر هئي نان! باپ ڪو ياد ڪرنا اؤر غلام سين راجا بننا. اُتسا راجيه ساري ڪلپ ۾ نهين هو سکتا. اسي سوراجيه سين وشو ڪا راجيه ملتا هئي. تو اُپي اسي نشي ۾ سدا رهو، ”هر سوراجيه اڏڪاري هئي“ تو يهه ڪرم اندريان سته هين سرشت راستي ۾ چليندي. سدا اسي خوشي ۾ رهو ڪ پانا ٿا سو پاء ليئا.... ڪيا سين ڪيا بن گئي. ڪهان پري ٿي اؤر ڪهان پهونچ گئي!

وردان - پرورتي ۾ رهندي ايڪ باپ ڪي ساڻ ڪمباڻيند رهندي والي

ديهه ڪي سنڀڻڻون سين نورت پو

پرورتي ۾ اگر پوتر پرورتي ڪا ڀارت بجانا هئي تو ديهه ڪي سنڀڻڻون سين نورت رهو. مئن پُرش هون، يهه اِستري هئي، يهه پان سوپن ۾ پي نهين آنا چاهيئي. آتما پائي پائي هئي تو اِستري پُرش ڪهان سين آئي. ڀڳل تو آپ اؤر باپ هو. يهه تو نمت ماتر شيوا اُرت هئي، باقي ڪمباڻيند روپ ۾ آپ اؤر باپ هو. اُتسا سمجھ ڪر چلو تب ڪهيندي همٿوان وجئي آتما.

سلوگن - سدا سنتشت اؤر سدا خوش رهندي والي هين خوشنصيب، تيور پرشارتي هئي.